

Maade, at den Slags Sager afgjøres i Communen ved en forstærket Commission eller en Slags Overtaxations-Commission, som man nu vil. Det synes mig at være bedre at arbejde hen dertil, end til at flige Klager skulle gaae ind til Ministeriet, som ikke vil kunne faae andre Oplysninger end dem, der kunne indhentes hos Privatmænd eller hos Lignings-commissionen, der har havt Sagen i Hænde. —

Pier: Den foreliggende Sag har allerede en meget lang Historie, men den har dertil en meget beklagelig Historie. Communalbestyrelsens forskellige Autoriteter have altid med de forskellige Personligheder, der have været i Ministeriet, været uenige i selve Principet. Ligesaa beklageligt maa jeg finde det, at Lovudkastet nu er kommet tilbage til Thinget næsten i den samme Stikfelse, som Loven af 1855. Der ligger en Tvedeling i Loven af 1855, i det der er en Distingueren imellem næringsdrivende og ifkenæringsdrivende Borgere. Jeg troer, at denne Adskillelse imellem Næringsdrivende og Ifkenæringsdrivende har været det egentlige Stridspunkt. Statteobjectet er her kun Stadsborgerne; det er Borgeren i Staden der bliver at beskaffe, men ikke den „Næringsdrivende“. Med Hensyn til det Resultat, der er kommet fra selve de communale Autoriteter, da kan man ei heller andet end meget beklage sig derover. Der er bleven en Majoritet og en Minoritet; men havde $\frac{1}{3}$ af Borgerrepræsentanterne ikke vist den Lunkenhed at blive borte, da denne vigtige Sag var for, havde de afgivet deres Stemme, da kunde der have opstaaet et andet Resultat deraf. Man veed ikke, om ikke de fraværende 10 havde sluttet sig til de 16; da vilde der have været en saa betydelig Majoritet, at mulig Indenrigsministeren vilde have havt Betænkelse ved at fremlægge Loven, som den nu foreligger. Ganske vist kunne ogsaa de 10 have sluttet sig til Minoriteten, som da havde været i Majoritet; — men det er under enhver Omstændighed meget at beklage, at de Mænd, der have overtaget det Hverv at repræsentere Communen, have vist en saa ringe Interesse for Sagen. — Der er kun et eneste Punkt i selve Loven, jeg skal gjøre opmærksom

paa; det er med Hensyn til Beskatningsmaaden. Næringsportionerne, som de opkræves i indbeværende Aar, ere 16 Rbmf.; Hjælpestatsportionerne ere 8 Rbmf.; der er altsaa med Hensyn til de communale Valg en Stattecenfus af 6 Rd. 4 Mk. for de Ifkenæringsdrivende, men for den næringsdrivende Borger en Stattecenfus af 13 Rd. 2 Mk. Det har jeg fundet er høist ubilligt og urigtigt. Magistraten har ogsaa i sin Betænkning, men ligesom en passant, yttret, at den fandt, at der laa noget Urimeligt deri, men at den dog ikke vilde gribe Initiativet til at foretage en Forandring. I Borgerrepræsentationen er Spørgsmaalet derimod gledet ganske taust hen; man har ikke i Referaterne af dens Forhandlinger seet et eneste Ord derom.

N. Jensen: Den ærede Rigsdagsmand, der havde Ordet umiddelbart efter mig (Scherfig), gjorde den Indsigelse imod de Bemærkninger, jeg havde fremsat, at de vare ubegrundede, fordi at de Bestemmelser i Lovudkastet, som jeg udtalte mig om, vare optagne efter ældre Love. Jeg har ganske vist seet i Motiverne, at de ligesom ere tagne efter Loven af 1855, men det har aldeles ikke kunnet gjøre, at jeg skulde kunne billige disse Bestemmelser; thi det er klart, at, hvis Bestemmelserne ere ufornuftige og deres Indhold urigtigt og uholdbart, saa skulle vi ikke optage dem i en ny Lov, fordi de findes i en gammel, men maae see at faae dem ud og fritage os for dem i den nye Lov. Den samme ærede Rigsdagsmand bemærkede i Anledning af hvad jeg havde yttret om Slutningsbemærkningen i § 2, nemlig at man maatte fastholde denne Slutningsbemærkning i Paragraphen, fordi, saavidt jeg forstod ham, at de, der boe $\frac{1}{2}$ Mill udenfor Byen, ikke nyde Godt af forskellige af de communale Indretninger, saasom af Byens Brolægning, Belysning osv. Dette forekommer mig er en urigtig Betragtningssmaade; thi det er klart, at fordi vi ikke kunne komme til at beskaffe dem, der som en Art Reisende nyde Godt af de communale Goder, skulle vi ikke undlade at beskaffe dem, der have Bopæl i Byen, eller paa Byens Grund, om de end ikke benytte de communale Indretninger i samme